

Sygn. akt V GC 3089/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Dolecka

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa T. M.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. M. kwotę 4.262,21 zł (cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt dwa 21/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 3.819,41 zł od dnia 20 maja 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 442,80 zł od dnia 25 października 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.431 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 640 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt V GC 3089/16

UZASADNIENIE

Powód T. M. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 3.819,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2016 r. oraz kwoty 442,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych. Żądanie zasądzenia powyższej kwoty wynikało z tytułu łączącej pozwanego ze sprawcą wypadku samochodowego, w którym uległ uszkodzeniu samochód poszkodowanego, umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC samochodu. Poszkodowany przełał na powoda swą wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy szkody. Pozwany, wypłacił odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 2.478,51 zł. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się również kwota 442,80 zł tytułem kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy. (k. 2-4)

Pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że ustalony w toku postępowania likwidacyjnego koszt naprawy został ustalony w sposób prawidłowy. W jego ocenie jeśli pojazd został naprawiony przy użyciu części innych niż oryginalne – przy użyciu części używanych lub zamienników czy też innych części alternatywnych, a pojazd został funkcjonalnie doprowadzony do stanu sprzed szkody, to powód niezasadnie żąda rozliczenia szkody przy użyciu cen części najdroższych. Również żądanie zapłaty stawki wyższej w oparciu o koncepcję hipotetycznej szkody i średnich stawek stosowanych w regionie w sytuacji faktycznej naprawy i faktycznego poniesienia kosztów robocizny jest jego zdaniem nieuzasadnione. W dalszej części zakwestionował również żądanie zasądzenia kwoty 442,80 zł tytułem kosztów opinii rzeczoznawcy.(k. 36-37)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

Jest bezsporne, że w dniu 18 kwietnia 2016 r. miała miejsce kolizja. W jej następstwie uszkodzeniu uległ pojazd marki H. (...) o nr rej. (...). Winę za spowodowanie wypadku ponosił kierowca pojazdu, który był ubezpieczony w zakresie OC (ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych) u pozwanego. Szkada została zgłoszona pozwanemu. Pozwany wypłacił łącznie tytułem odszkodowania kwotę 2.478,51 zł.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 17 maja 2016 r. k. 5, kosztorys (...)’S nr (...) k. 5-6)

Dnia 17 sierpnia 2016 r. został wykonany kosztorys naprawy pojazdu. Zgodnie z nim koszt naprawy powinien wynieść 6.297,92 zł.

(dowód: opinia techniczno-ekonomiczna k. 7-9, kalkulacja naprawy nr (...) k. 10-13)

Za sporządzenie kosztorysu powód zapłacił 442,80 zł

(dowód: faktura VAT nr (...)– k. 14)

Dnia 29 lipca 2016 r. poszkodowany S. C. zawarł z powodem pisemną umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodą komunikacyjną z dnia 18 kwietnia 2016 r., która obejmowała zarówno sam koszt naprawy, jak i inne koszty poniesione przez poszkodowanego w związku ze szkodą. O dokonanej cesji poszkodowany powiadomił pozwanego.

(dowód: umowa cesji wierzytelności – k.15-16, pismo poszkodowanego wraz z potwierdzeniem nadania k. 17-18)

Wyliczony szacunkowy koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) z użyciem części zamiennych oryginalnych, technologii producenta, z uwzględnieniem średnich stawek wynagrodzenia warsztatów naprawczych w okolicy zamieszkania poszkodowanego, jak i powoda wynosi około 6.575,44 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego J. A. k. 53-59, kalkulacja naprawy k. 60-63)

Nie ulega wątpliwości - i nie podlega dalszemu badaniu przez Sąd - bezsporna okoliczność, że sprawca wypadku naruszył przepisy Prawa o ruchu drogowym oraz że wypełnił przesłanki odpowiedzialności z art. 415 k.c. Z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia (art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) – t.j. Dz. U. 2013r., poz. 392 ze zm). Zasada żądania jest uzasadniona prawnie. Zgodnie z art. 822 §1 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Analizując wskazane wyżej zarzuty pozwanego pamiętać należy o tym, że powodowi przysługuje odszkodowanie w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałoby ono poszkodowanemu. Umową cesji wierzytelności, powód nabył bowiem od poszkodowanego wierzytelność w takiej postaci i kwocie, która przysługiwałaby poszkodowanemu. Umowa cesji jest ważna i skuteczna, została podpisana przez każdą ze stron. Pozwany został zawiadomiony o dokonanej cesji.

Sporny był sposób obliczenia odszkodowania. Pozwany uznał, że powinien wypłacić odszkodowanie wg sporządzonego przez siebie kosztorysu, lecz gdyby okazało się, że samochód był naprawiany to wg kosztu ewentualnej faktycznej naprawy. Sąd nie podziela tego stanowiska. Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Przepis ten pozwala poszkodowanemu na **wybór sposobu naprawienia szkody**, w szczególności zaś może on podjąć decyzję o przywróceniu uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego w drodze naprawy. Zatem wybór pomiędzy „kalkulacyjnym” ustaleniem odszkodowania, niezależnym od wysokości, a nawet od faktycznego poniesienia kosztów naprawy, a ustaleniem odszkodowania wg kwot faktycznie poniesionych, należy do poszkodowanego.

Wskazać należy, że nie ma znaczenia dla sprawy, czy uszkodzony pojazd został naprawiany wobec faktu, że poszkodowanemu i nabywcy jego wierzytelności przysługiwał wybór sposobu ustalenia odszkodowania.

Dlatego też Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o zwrócenie się do warsztatu poszkodowanego o przedłożenie rachunków za naprawę pojazdu ewentualnie o wskazanie warsztatu, gdzie naprawiany był uszkodzony samochód, o przedłożenie dokumentacji rachunkowej obrazującej faktycznie poniesione koszty naprawy.

Pozwany, ustalając wysokość szkody, niezasadnie zaniżył odszkodowanie. Zauważyć należy, że jak wynika przy tym z utrwalonego już w tej mierze orzecznictwa Sądu Najwyższego, ubezpieczony nabywający części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu nie ma obowiązku poszukiwać sprzedawcy oferującego je najtaniej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.04.2002r., I KKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5, poz. 64), co oznacza, że ma on także możliwość wyboru sprzedawcy części zamiennych i nabycia nawet części nowych. Nie budzi również wątpliwości fakt, iż w takim wypadku osoba odpowiedzialna za szkodę winna zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których zaliczyć należy także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (uchwała SN z 13.06.2003r., I CZP 32/03, OSNC 2004/4/51; wyrok SN z 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111).

Z wiarygodnej opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej J. A. wynika, że wyliczony szacunkowy koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) z użyciem części zamiennych oryginalnych, technologii producenta, z uwzględnieniem średnich stawek wynagrodzenia warsztatów naprawczych w okolicy zamieszkania poszkodowanego, jak i powoda wynosi około 6.575,44 zł brutto.

Sąd w pełni podziela ustalenia i wnioski biegłego. Stanowią one logiczny, niewymagający powtarzania wywód. W ocenie Sądu, są to wnioski bardzo wyważone, wskazujące na chęć dokładnego rozstrzygnięcia wysokości odszkodowania bez preferowania żadnej strony procesu. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron, co bezwzględnie podnosi jej walor dowodowy. Wynika z nich, że ustalenie wysokości szkody było prawie prawidłowe po stronie powoda, zaś kosztorys pozwanego był poważnie zaniżony. Biegły zwrócił uwagę, że pozwany przyjął nierealną stawkę za roboczogodzinę w wysokości 49 zł, ujemną korektę za urealnienie wartości części w wysokości 19 %, obniżenie wartości materiałów lakierniczych oraz zastosował zderzak z oznaczeniem (...). Takie postępowanie pozwanego nie ma żadnego oparcia i uzasadnienia w dokumentacji szkody.

Do kwoty wyliczonej przez biegłego w ramach odszkodowania winien być również doliczony koszt poniesionej kalkulacji naprawy w kwocie 442,80 zł. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, odszkodowanie przysługujące w umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Należy mieć zatem na uwadze, że

poszkodowany zlecił wykonanie kosztorysu w sytuacji, gdy pozwany na podstawie swojego wcześniejszego kosztorysu wypłacił już odszkodowanie. Poszkodowany miał prawo wiedzieć jaki jest obiektywny rozmiar szkody. W związku z tym poniósł ze swojego majątku wydatek na prywatną opinię, a także koszty dokumentacji wykonanej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego. W ocenie Sądu wydatek był obiektywnie uzasadniony, a pomiędzy nim a wypadkiem zachodzi normalny związek przyczynowy.

W świetle powyższego Sąd w całości uwzględnił powództwo, jak w pkt I wyroku. Należy wskazać, że kwota stanowiąca różnicę pomiędzy kosztami przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego z uwzględnieniem dostępnych części zamiennych oryginalnych i z przyjętą średnią stawką wynagrodzenia warsztatów naprawczych w okolicy zamieszkania poszkodowanego (6.575,44zł) plus kwotę 442,80 zł za opinie prywatną, pomniejszona o wartość już wypłaconego odszkodowania (2.478,51 zł) jest nawet wyższa niż kwota której zapłaty żądał powód.

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe odpowiednio od zaległej kwoty odpowiadającej brakującemu odszkodowaniu za pojazd (3.819,41 zł) od dnia 20 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz dla szkody wynikającej z opłacenia kosztorysu prywatnego tj. od kwoty 442,80 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 października 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 kpc, w całości obciążając nimi pozwanego. Na koszty procesu w kwocie 1.431 zł składa się: koszty zastępstwa procesowego wg stawki minimalnej – 3.600 zł, opłata od pozwu – 214 zł, opłata skarbową 17 zł.

Zgodnie z pkt III wyroku na podstawie art. 108 k.p.c. nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 640 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, w związku z wypłatą wynagrodzenia dla biegłego.

SSR Paweł Rynko